

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „ABTRONICX2” – zgłoszenie nr 8 534 943

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 września 2014 r. w sprawie R 2078/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

**Odwołanie wniesione w dniu 28 listopada 2014 r. przez Europejski Bank Centralny od wyroku
wydanego w dniu 18 września 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-26/12
Cerafogli/EBC**

(Sprawa T-787/14 P)

(2015/C 046/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: E. Carlini i M. López Torres, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Druga strona postępowania: Maria Concetta Cerafogli (Rzym, Włochy)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku z dnia 18 września 2014 r. w sprawie F-26/12 Cerafogli/EBC;
- wydanie orzeczenia stosowanie do żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji; oraz
- obciążenie każdej ze stron jej własnymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania orzecznictwa w sprawie Grolsch do spraw z zakresu służby publicznej, a tym samym błędnej wykładni zakresu zasady skutecznej ochrony sądowej w świetle art. 47 karty, oraz braków w uzasadnieniu.
2. Zarzut drugi dotyczący nieuwzględnienia prawa instytucji do obrony, naruszenia celu postępowania poprzedzającego wniesienie skargi oraz nieuwzględnienia istotnych okoliczności faktycznych oraz błędnej wykładni zasady pewności prawa.

3. Zarzut trzeci dotyczący wysnucia błędnych wniosków z charakteru zarzutu niezgodności z prawem, błędnej wykładni art. 277 TFUE i zasady pewności prawa.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnej wykładni zasady skutecznej ochrony sądowej, nieuwzględnienia okoliczności faktycznych sprawy oraz naruszenia zasady proporcjonalności.

**Odwołanie wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Erica Vanhalewyna od wyroku wydanego
w dniu 25 września 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-101/13 Osorio i in./
ESDZ**

(Sprawa T-792/14 P)

(2015/C 046/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eric Vanhalewyn (Grand Baie, Mauritius) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 25 września 2014 r. w sprawie F-101/13 Osorio i in./ESDZ;
- wydanie orzeczenia w drodze nowego rozstrzygnięcia w następujący sposób:
 - stwierdza się nieważność zaskarżonej decyzji;
 - ESDZ zostaje obciążona kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Z odwołania wynika, że strona je wnosząca żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 25 września 2014 r. w sprawie F-101/13 Osorio i in./ESDZ.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”) stwierdził po pierwsze, że niewydanie przez ESDZ ogólnych przepisów wykonawczych do art. 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem”) było uzasadnione okolicznością, że ESDZ znajdowała się wciąż, odnośnie do stosowania tego przepisu, w okresie adaptacyjnym a po drugie, że strona skarżąca może skutecznie powoływać się na naruszenie obowiązku wydania ogólnych przepisów wykonawczych jedynie w sytuacji, gdy wykaże, że organ powołujący zastosował ten przepis w sposób arbitralny.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez SSP prawa w zakresie, w jakim stwierdził on, że ESDZ odpowiednio uzasadniła zaskarżoną decyzję, chociaż powody, które skłoniły organ powołujący do odrzucenia negatywnej opinii komitetu pracowniczego nie zostały podane.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez SSP prawa w zakresie, w jakim stwierdził on, że organ powołujący mógł, w braku ogólnych przepisów wykonawczych, uwzględnić inne parametry niż przewidziane w regulaminie pracowniczym celem pomiaru natężenia trudności warunków życia w miejscach zatrudnienia pracowników poza Unią Europejską.